

זהר הקדוש מתוך מדבש

על
הפרשה
ועניני
דיומא

חלק ג - פרשת קרח		
מתוך מדבש	וילנא	יום
רנא-רנח	קעז ע"ב	ראשון
רנח-רסד	קעז ע"א	שני
רסד-ער	קעז ע"ב	שלישי
ער-רעז	קעז ע"א	רביעי
רעז-רפד	קעז ע"ב	חמישי
רפד-רעז	קעז ע"א	שישי
רעז-רעז	קעז ע"ב	שבת

לישמועתי שיעורי עמוד הומו
- בלישה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 275 | פרשת ויקהל תשפ"ד

יו"ל בעזהשי"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לאחר חטא העגל נמנע מהערב רב להשתתף בתרומת המשכן

תא חזי מה פתיב בקדמיתא, (שמות כה ב) מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לאכללא פלא, בגין דבעא קדשא בריך הוא למעבד עובדא דמשכנא מפל סטרין במוחא וקליפה, ובגין דהו אינון ערב רב בגווייהו, אתמר מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לאכללא לון בינייהו דישראל דאינון מוחא, וכלהו אתפקדו.

לבתר סטא זינא לזיניה, ואתו אינון ערב רב ועבדו ית עגלא, וסטו אבתרייהו אינון דמיתו, וגרמו לון לישראל מותא וקטולא, אמר קדשא בריך הוא, מפאן ולהלאה עובדא דמשכנא לא יהא אלא מסטרא דישראל בלחודייהו, מיד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו', וכתיב בתריה קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, מאתכם ודאי, ולא פקדמיתא דכתיב מאת כל איש אשר ידבנו לבו.

מתוך מדבש

המעלה הצטידה להיות והיה העולם נתקן מחטא אדם הראשון מזהמת הנפש והיה תקון השלם.

אכל לבתר סטא זינא לזיניה אחר כף נטה מין למינו, כלומר שהערב רב נטו אחר שרשם שבסטרא אחרא, ואתו אינון ערב רב ועבדו ית עגלא וכאו הערב רב ועשו את העגל, וסטו אבתרייהו אינון דמיתו ונטו אחריהם אלו בני ישראל שמתו, וגרמו לון לישראל מותא וקטולא וגרמו להם לישראל מות והריגה, כי העולם חזר אל קלפותיו הקודמין וישראל ירדו ממדרגתם והערב רב ירדו אל טמאתם הקדומה, על כן אמר קדשא בריך הוא מפאן ולהלאה עובדא דמשכנא לא יהא אלא מסטרא דישראל בלחודייהו אמר הקדוש ברוך הוא מפאן ולהלאה מעשה המשכן לא יהיה אלא מצד של ישראל לבדם, כי אם יהיה חלק ונחלה לערב רב במשכן יפגלו ויקלקלו המשכן, מיד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו', וכתיב בתריה קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, מאתכם ודאי רק מישראל, ולא פקדמיתא ולא כמקדם דכתיב מאת כל איש אשר ידבנו לבו אפלו מהערב רב.

לאחר חטא העגל נמנע מהערב רב להשתתף בתרומת המשכן

תא חזי מה פתיב בקדמיתא בא וראה מה שכתוב בתחלה, דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו בלי יוצא מן הפל, כדי לאכללא פלא לכלל את הפל במעשה המשכן גם את הערב רב, בגין דבעא קדשא בריך הוא למעבד עובדא דמשכנא מפל סטרין במוחא וקליפה לפי שרצה הקדוש ברוך הוא לעשות את מעשה המשכן מפל הצדדים במח הקדוש שהם ישראל ובקלפה טהורה שהם הערב רב, ובגין דהו אינון ערב רב בגווייהו ולפי שהערב רב היו ביניהם, לכן אתמר מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לאכללא לון בינייהו דישראל דאינון מוחא לכלל אותם ביניהם של ישראל שהם המח, וכלהו אתפקדו וכלם נצטוו לתת תרומת ה' למשכן אפלו הערב רב, ואלו לא חטאו הערב רב בעגל היו נטהרים כל האמות וחוזרים למוטב בסוד מה שכתוב (פנייה ג ט) כי אז אהפך אל עמים שפה ברוך לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד, והיו ישראל זוכים אל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְגו', מֵאֵן אֶתֶר פְּנִיש לֹוֹן, אֶלָּא בְּגִין דְּהוּוּ אֵינוֹן עֶרְב רַב בִּינֵיהוּ, אֶצְטְרִיף מֹשֶׁה לְאַכְנָשָׁא לֹוֹן וְלִיחְדָּא לֹוֹן מִבִּינֵיהוּ.

אַבְנֵי הַלְוִיָּהוּת שְׁנַשְׁבְּרוּ יִתְקַנּוּ בְּעַת תַּחֲתֵת הַמַּתִּים

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה, רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (דברים לא יב) הִקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף, מֵה לְהֵלֵן פְּלִלָּא דְכָלְהוּ יִשְׂרָאֵל, אוֹף הֵכָא פְּלִלָּא דְכָלְהוּ יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן אֵינוֹן שְׁתִּין רַבּוּא. רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח קְרָא בִּישְׂרָאֵל, כַּד נַחֲתֵת מֹשֶׁה מִן טוֹרָא דְסִינֵי, דְכָתִיב (שמות לב יז) וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרַעָה, וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחְנֶה, וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ, וְכִי יְהוֹשֻׁעַ שָׁמַע וּמֹשֶׁה לֹא שָׁמַע, אֶלָּא וְדַאי עַד הַשְּׁתָּא יְהוֹשֻׁעַ לֹא הָוּה יָדַע וּמֹשֶׁה הָוּה יָדַע, אִי הָכִי מַהוּ בְּרַעָה.

אֶלָּא בְּרַעָה בַּה' כְּתִיב, דְּהַהוּא קָלָא בְּסִטְרָא אַחְרָא הָוּה, וַיְהוֹשֻׁעַ דְּהָוּה אֲנַפּוּי דְּסִיְהָרָא, אֶסְתַּפַּל בַּהַהוּא קָלָא דְּהָוּה דְּסִטְרָא דְרַעָה, מִיָּד וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחְנֶה.

מתוק מדבש

לֹא שָׁמַע הָלָא אִם הָיָה נִשְׁמַע קוֹל הַתְּרוּעָה עַד שֶׁם הָיָה גַם מֹשֶׁה שׁוֹמֵעַ, וּמִתְרַץ אֶלָּא וְדַאי עַד הַשְּׁתָּא יְהוֹשֻׁעַ לֹא הָוּה יָדַע שִׂישְׂרָאֵל חֲטָאוּ בְּעַגְלָה, וּמֹשֶׁה הָוּה יָדַע אֲבָל מֹשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ וְשָׁמַע הַכֹּל בְּעוֹדוֹ עַל הַר סִינֵי, לְכֵן כְּתוּב וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ, אִי הָכִי אִם כֵּן שִׂישְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַדִּין שֶׁהַקּוֹל הָיָה בְּשִׁבִיל הָעַגְלָה, מַהוּ בְּרַעָה לְמָה אָמַר לְשׁוֹן רַעָה.

וַאֲמַר אֶלָּא בְּרַעָה בַּה' כְּתִיב מֵלַת בְּרַעָה הַכְּתִיב הוּא בַּה' וְהַקְרִי הוּא בְּרַעוּ בּו', שְׂבָא לְרַמּוּז שְׁלֹא הָיָה קוֹלוֹ שֶׁל ר' שְׁהוּא קוֹלוֹ שֶׁל בַּחֲיִנַת הַתַּפְּאֲרָת הַנִּקְרָא קוֹל, אֶלָּא דְּהַהוּא קָלָא בְּסִטְרָא אַחְרָא הָוּה שְׁקוֹל הַהוּא הָיָה בְּסִטְרָא אַחְרָא הַנִּקְרָא רַעָה, כְּפִירוּשׁ רַש"י שֶׁהָיוּ מְרִיעִים וְשִׁמְחִים וְצוֹחֲקִים לְפָנֵי הָעַגְלָה, וַיְהוֹשֻׁעַ דְּהָוּה אֲנַפּוּי דְּסִיְהָרָא וַיְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיוּ פָּנָיו הִלְכָנָה כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְשַׁרֵּשׁ בַּמְלָכוֹת שְׂבָה אַחֲזִיתָ הַחִיצוֹנִים, אֶסְתַּפַּל בַּהַהוּא קָלָא דְּהָוּה דְּסִטְרָא דְרַעָה הַסְתַּכַּל וְהַתְּבוּנָה וְהַרְגִישׁ בְּאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁהוּא מְצַד הַרַעָה, וְהַרְגִישׁ שִׂישְׂרָאֵל מְגִבִירִים כַּח הַקְּלָפָה וּפּוֹגְמִים, כִּי אֵין הַכּוֹנֵה שִׂישְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמִיעָה גְּשִׁמִּית, אֶלָּא שָׁמַע וְהִבִּין שִׁישׁ קוֹל מִלְחָמָת הַחִיצוֹנִים כְּנֶגֶד מַחְנֶה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַשְּׁכִינָה, מַה שְׂאִין כֵּן מֹשֶׁה שֶׁהָיוּ פָּנָיו כְּפָנֵי הַחֲמָה וְאַחֲזִיתוֹ הָיָה בַּבַּחֲיִנַת הַתַּפְּאֲרָת, אֵין קוֹל הַקְּלָפּוֹת נִשְׁמַע אֵלָיו, לְכֵן מִיָּד שָׁשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרַעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחְנֶה כְּלוֹמַר קוֹל מִלְחָמָת הַחִיצוֹנִים הַמַּתְּגַבְּרִים עַל הַקְּדוּשָׁה.

וּמַסִּים דְּבָרָיו וַאֲמַר כִּי זֶה הוּא מַה שְּׁכָתוּב וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְגו' וְקָשָׁה מֵאֵן אֶתֶר פְּנִיש לֹוֹן מֵאֵינָהּ מְקוּם הַקְּהֵל אוֹתָם, הָרִי הַרְבֵּה פְּעָמִים דְּבַר עֲמָהֶם וְלֹא הִצְרִיף הַכְּתוּב לֹוֹמַר וַיִּקְהַל, וַאֲמַר אֶלָּא בְּגִין דְּהוּוּ אֵינוֹן עֶרְב רַב בִּינֵיהוּ אֶלָּא לְפִי שֶׁהָעֶרְב רַב הָיוּ בִּינֵיהֶם, אֶצְטְרִיף מֹשֶׁה לְאַכְנָשָׁא לֹוֹן הָיָה צְרִיף מֹשֶׁה לְהַקְהֵל אוֹתָם, וְלִיחְדָּא לֹוֹן מִבִּינֵיהוּ וְלִיחְדָּא אוֹתָם מִבִּינֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן, שְׁלֹא יְהִיו עוֹד מְעַרְבִים עִם הָעֶרְב רַב בְּנִדְבַת הַמְּשָׁכָן. (דף קצה ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' קפז-קפו)

אַבְנֵי הַלְוִיָּהוּת שְׁנַשְׁבְּרוּ יִתְקַנּוּ בְּעַת תַּחֲתֵת הַמַּתִּים

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה, רַבִּי אַבָּא פָּתַח לְפָרֵשׁ מַה שְּׁכָתוּב הִקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף, מֵה לְהֵלֵן פְּלִלָּא דְכָלְהוּ יִשְׂרָאֵל מַה שֶׁם שְּׁכָתוּב הִקְהֵל הֵינּוּ פְּלִלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, אוֹף הֵכָא פְּלִלָּא דְכָלְהוּ יִשְׂרָאֵל אִף כָּאֵן מַה שְּׁכָתוּב וַיִּקְהַל הֵינּוּ פְּלִלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן אֵינוֹן וּמִי הֵם, וַאֲמַר שְׁתִּין רַבּוּא הֵם שְׁשִׁים רַבּוּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּבִירִים לְבַד הַטָּף, וְהֵם הָיוּ הַמְּנַדְּבִים לְנִדְבַת הַמְּשָׁכָן.

רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח קְרָא בִּישְׂרָאֵל רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק בִּישְׂרָאֵל שֶׁהַקְּהֵלִים מֹשֶׁה כַּד נַחֲתֵת מֹשֶׁה מִן טוֹרָא דְסִינֵי כְּפִירוּשׁ מֹשֶׁה מִן הַר סִינֵי, וּמְפָרֵשׁ לְמָה הַקְּהֵלִים דְּכָתִיב וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרַעָה, וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחְנֶה, וְהַקְּשָׁה מַה שְּׁכָתוּב וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ, וְכִי רַק יְהוֹשֻׁעַ שָׁמַע וּמֹשֶׁה

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא אֲתַבְרוּ תְרִין לוחי אַבְנָא דְהוּוּ בְקַדְמִיתָא, וְהָא אוּקִימְנָא, דְאִינוּן אֲתִיְקְרוּ עַל יְדוּי (דף קצה ע"ב) וְנִפְלוּ וְאֲתַבְרוּ, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְפָרְחוּ אֲתוּוּן מְגוּ לוחי אַבְנִין.

הַמְקִימִים מְצוֹת מְעֻשִׂיּוֹת מִתְקִין בְּחִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת וּמְצוֹת שְׁבִלָב בְּפְנִימִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ"ג) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ וְגו', הֵכָא בְּצִלּוֹתָא דְבְעִי בַר נֶשׁ לְצִלָּאָה קַמִּיהַ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאִיהִי פּוֹלְחָנָא חֲדָא רַבָּא וַיְקִירָא, מְאִינוּן פּוֹלְחָנִין דְמֵאֲרִיָּה. תָּא חֲזִי אִית פּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְקִימָא בְּעוֹבְדָא, דְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא דְקִימָא בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא, וְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא, וְאִית פּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא פְּנִימָאָה יִתִיר, דְאִיהוּ עַקְרָא דְכֻלָּא, וְקִימָא בְּהוּא פּוֹלְחָנָא פְּנִימָאָה דְאִיהוּ עַקְרָא דְכֻלָּא.

בְּגוֹפָא אִית תְּרִיסַר שְׁיִיפִין, דְקִימִין בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא כְּמָה דְאוּקִימְנָא, וְאִינוּן שְׁיִיפִין דְגוֹפָא, וּפּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְעוֹבְדָא, קִימָא בְּהוּ, בְּגִין דְפּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הוּא הָעוֹמְדָת בְּמַעֲשֵׂה, דְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא דְקִימָא בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא שְׁהוּא עֲבוּדָה שְׁעוֹמְדָת בְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹף כְּלוֹמַר שְׁצִרִיף לְעֻשׂוֹתֶם בְּאֲבְרֵי גוֹפוֹ, כִּי הֵם מְצוֹת מְעֻשִׂיּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּמַעֲשֵׂה, וְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא וְהִיא עֲבוּדָה חֲשׂוּבָה הַמְתַקְנָת בְּחִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת, וְאִית פּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ פּוֹלְחָנָא פְּנִימָאָה יִתִיר וְיֵשׁ עֲבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהִיא עֲבוּדָה פְּנִימִית יִתִיר, דְאִיהוּ עַקְרָא דְכֻלָּא שְׁהִיא עַקְרִית וְחֲשׂוּבָה יִתִיר, וְהִיא קִימָא הַמְצוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּדַבּוּר כְּמוֹ תוֹרָה וְתַפְלָה, וְקִימָא בְּהוּא פּוֹלְחָנָא פְּנִימָאָה דְאִיהוּ עַקְרָא דְכֻלָּא וְהִיא עוֹמְדָת בְּאוֹתָהּ הָעֲבוּדָה הַפְּנִימִית שֶׁל תְּקוּן פְּנִימִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת שְׁהוּא עַקְרָא הַכֹּל, כִּי חוֹבוֹת הַלְּבָבוֹת מְתַקְנוֹת בְּפְנִימִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת.

וּמְפָרֵשׁ וְאָמַר כִּי בְּגוֹפָא אִית תְּרִיסַר שְׁיִיפִין דְקִימִין בְּעוֹבְדָא דְגוֹפָא כְּמָה דְאוּקִימְנָא בְּגוֹף יֵשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְרִים הָעוֹמְדִים בְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹף כְּמוֹ שְׁבִאֲרֵנוּ, שְׁהֵם: הַשְּׁתֵי יָדַיִם וְהַשְּׁתֵי רַגְלַיִם, שְׁיֵשׁ בְּכֹל אַחַת שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים הָרִי הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְרִים, (וְיֵשׁ אוּמְרִים שְׁהֵם שְׁתֵי יָדַיִם, וְשְׁתֵי רַגְלַיִם, וְשְׁתֵי אֲזִנַיִם, וְשְׁתֵי עֵינַיִם, הַפֶּה, הַחֹטֶם, הַגּוֹיָה, וְהָרֵאשׁ), וְאִינוּן שְׁיִיפִין דְגוֹפָא וְאֵלוּ הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְרֵי הַגּוֹף, וּפּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְעוֹבְדָא וְעֲבוּדָת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִמְצוֹת מְעֻשִׂיּוֹת שְׁהֵם תְּקוּן חִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת, קִימָא בְּהוּ תְלוּיּוֹת בְּהֵם, בְּגִין דְפּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּתִרְיִן סְטְרִין לְפִי שְׁעֲבוּדָת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּשְׁנֵי אֲפְסִיִם, א' בְּשְׁיִיפִין דְגוֹפָא לְבַר בְּאֲבְרֵי הַגּוֹף שְׁמִבְחוּץ שְׁהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְרִים הַנּוֹזְכִיִם לְעִיל, וְאִית תְּרִיסַר שְׁיִיפִין אַחֲרֵינִין פְּנִימָאִין לְגוּ מִן גוֹפָא וְיֵשׁ

וְאָמַר כִּי בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא אֲתַבְרוּ תְרִין לוחי אַבְנָא דְהוּוּ בְקַדְמִיתָא בְּשַׁעָה שֶׁל מַלְחַמַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא בְקַדְשָׁה נִשְׁבְּרוּ שְׁתֵי לוחות אַבְנִים הָרֵאשׁוֹנִים, וְהָא אוּקִימְנָא דְאִינוּן אֲתִיְקְרוּ עַל יְדוּי (דף קצה ע"ב) וְנִפְלוּ וְאֲתַבְרוּ וְהָרִי הָעֲמֻדָנוּ שְׁהַכְּבִדוּ עַל יְדוּי שֶׁל מֹשֶׁה וְנִפְלוּ מִיְדוּי וְנִשְׁבְּרוּ, מְאִי טַעְמָא מְהוּ הַטַּעַם שְׁהַכְּבִדוּ עַל יְדוּי שֶׁל מֹשֶׁה, וְאָמַר בְּגִין דְפָרְחוּ אֲתוּוּן מְגוּ לוחי אַבְנִין לְפִי שְׁפָרְחוּ הָאוֹתִיּוֹת מִן לוחות הָאֲבָנִים שְׁהֵם נִתְּנוּ רוּחַ חַיִּים בְּאֲבְנֵי הַלוחות, וְעַתָּה שְׁפָרַח הָרוּחַ שְׁלֵא תַפְגֵּם נִשְׁאָרוּ הָאֲבָנִים בְּלִי חַיּוֹת וְהַכְּבִדוּ עַל יְדוּי וְנִפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ, וְגַם הֵם יִתְקַנוּ וְיִחְיוּ בְּעַת תְּחִית הַמֵּתִים.

(דף קצה ע"א-ע"ב, ובביאוריניו כרך ח עמ' קפז-קפ"ט)

הַמְקִימִים מְצוֹת מְעֻשִׂיּוֹת מִתְקִין בְּחִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת וּמְצוֹת שְׁבִלָב בְּפְנִימִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכַתּוּב וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְּאֵר, הֵכָא כָּאֵן בְּפִסְוִק זֶה מְדַבֵּר בְּצִלּוֹתָא דְבְעִי בַר נֶשׁ לְצִלָּאָה קַמִּיהַ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּתַפְלָה שְׁצִרִיף הָאֲדָם לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְאִיהִי פּוֹלְחָנָא חֲדָא רַבָּא וַיְקִירָא מְאִינוּן פּוֹלְחָנִין דְמֵאֲרִיָּה שְׁהִיא עֲבוּדָה אַחַת גְּדוּלָה וַיְקַרְהּ מְאוֹתָם הָעֲבוּדוֹת שֶׁל קוּנוֹ.

וּמְפָרֵשׁ וְאָמַר תָּא חֲזִי אִית פּוֹלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְקִימָא בְּעוֹבְדָא בָּא וְרָאָה יֵשׁ עֲבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

בְּתַרְיֵן סְטָרִין, בְּשִׁיפֵיִן דְּגוּפָא לְבָר, וְאִית תְּרִיסָר שְׁיִיפֵיִן אַחְרָנִין פְּנִימָאִין לְגוּ מִן גּוּפָא, וְאִינוּן תְּקוּנֵי פְּנִימָאִין לְגוּ מִן גּוּפָא, לְאַתְתְּקְנָא בְּהוּ תְּקוּנָא דְרוּחָא, דְּאִיהוּ פּוּלְחָנָא יְקִירָא פְּנִימָאָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא גּוּ רְזִין פְּנִימָאִין דְקֶאֱמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאִינוּן רְזָא דְחֻכְמָתָא עֲלָאָה, וְאַתִּידִיעוּ בִּינֵי חֲבָרִיא, זְכָאָה חוּלְקִיהוּן.

צְלוֹתָא דְבַר נֶשׂ אִיהוּ פּוּלְחָנָא דְרוּחָא, וְאִיהִי קְיָימָא בְּרְזִין עֲלָאִין, וּבְנֵי נֶשׂא לֹא יְדַעִין, דְּהָא צְלוֹתָא דְבַר נֶשׂ בְּקַעַת אֲוִירִין, בְּקַעַת רְקִיעִין, פְּתַחַת פְּתַחִין וְסֻלְקָא לְעִילָא.

מתוק מדבש

וְאָמַר עוֹד רַבִּי יוֹסֵי, כִּי צְלוֹתָא דְבַר נֶשׂ אִיהוּ פּוּלְחָנָא דְרוּחָא תְּפִלְתוֹ שֶׁל אָדָם הִיא עֲבוּדַת הַרוּחַ, וְאִיהִי קְיָימָא בְּרְזִין עֲלָאִין וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, וּבְנֵי נֶשׂא לֹא יְדַעִין דְּהָא צְלוֹתָא דְבַר נֶשׂ בְּקַעַת אֲוִירִין וּבְנֵי אָדָם אֵינֶם יוֹדְעִים כִּי תְּפִלְתוֹ שֶׁל אָדָם צְרִיכָה לִהְיוֹת בּוֹקַעַת אֶת הָאֲוִירִים, כִּי הָאֲוִיר מְלֵא כַחוֹת חִיצוֹנִים בְּחוּץ לְאָרֶץ וְכַחוֹת קְדוּשִׁים בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּקַעַת רְקִיעִין וּבּוֹקַעַת רְקִיעִים, הֵגֵם שֵׁשׁ מְמַנָּה בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ וְצָרִיף רְשׁוֹת לְעֵלוֹת שָׁם, עִם כָּל זֶה תְּפִלְתוֹ שֶׁל הָאָדָם בּוֹקַעַת הַרְקִיעִים וְעוֹבְרַת בְּתוֹכָם, פְּתַחַת פְּתַחִין וְסֻלְקָא לְעִילָא וּפּוֹתַחַת פְּתַחִים וְעוֹלָה לְמַעְלָה, הֵגֵם שְׁאִין לָךְ פְּתַח שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ מְמַנָּה, עִם כָּל זֶה תְּפִלְתוֹ שֶׁל אָדָם פּוֹתַחַת הַפְּתַחִים וְעוֹלָה לְמַעְלָה.

(דף רא ע"א, ובכיאורינו כרך ח עמ' רנד-רנו)

שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְרָיִם אַחְרִים פְּנִימָיִים שֶׁהֵם בְּפְנִימֵי הַגּוּף, וְהֵם: הֶלְשׁוֹן, הַקְּנָה, הַשּׁוּט, הַרָּאָה, הַקְּבָה, הָאֶצְטוּימָכָא, וְלֵב, וְשִׁפְי כְּלִיּוֹת, מְרָה, טְחוּל, קְרַקְבּוֹן, (וְיֵשׁ מַחְלִיפִים מִחַ בְּמָקוֹם לְשׁוֹן, וְכַבֵּד בְּמָקוֹם קְבָה). וְאִינוּן תְּקוּנֵי פְּנִימָאִין לְגוּ מִן גּוּפָא וְאֵלוּ הֵם תְּקוּנֵי הַפְּנִימָיִים שֶׁבְּתוֹךְ הַגּוּף, לְאַתְתְּקְנָא בְּהוּ תְּקוּנָא דְרוּחָא לְחַקֵּן בְּהֵם אֶת תְּקוּנַת הַרוּחַ הַנִּעְשָׂה עַל יְדֵי הַדְּבוּר בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, דְּאִיהוּ פּוּלְחָנָא יְקִירָא פְּנִימָאָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא שֶׁהוּא עֲבוּדָה יְקָרָה וְחִשׁוּבָה וּפְנִימִית שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, שֶׁבְּהֵם נִתְקַנְוֹת פְּנִימֵי הַעוֹלָמוֹת, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא גּוּ רְזִין פְּנִימָאִין דְקֶאֱמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ בֵּין הַסּוּדוֹת הַפְּנִימָיִים שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאִינוּן רְזָא דְחֻכְמָתָא עֲלָאָה וְהֵם סוּד חֻכְמָה הַעֲלִינָה, וְאַתִּידִיעוּ בִּינֵי חֲבָרִיא זְכָאָה חוּלְקִיהוּן וְגוֹדְעִים הֵם בֵּין הַחֲבָרִים אֲשֶׁרֵי חֻלְקֵם.

(רמ"ק ומפרשים)

שבת רא שירה

כתב הרמ"ק ואף כאן בעת כתיבת ספר הזוהר נעשה הכנעת וביטול החיצונים על ידי הכתיבה, כי לא לכד באמירה נתגלו הסודות שיהיו תועלת רק לפי שעה, אלא גם העלו את הסודות בכתב שיהיה שמור לדורות, כי חיבור הזה היה בסוד הדעת וכו' שהיא ים התורה, והחיצונים נטבעים ומתכסים למטה בנוקבא דתהומא רבא, וישראל שהם הצדיקים הולכים ביבשה בתוך הים, דהיינו לעמוד על אש התורה וסודותיה, שהגבורה יעשה להם יבשה ומעמד שלא יכנסו בסודות התורה אלא במקום הראוי והגון להם, ולא יכנסו במקומות תהומות העמוקים שלא יכלו לשוט על המים. וכן בכל הדורות כשעוסקים בזוהר הקדוש מעוררים כח הנשמות וכח הצדיקים עם כח משה רבינו שהשתתפו בחיבור הזוהר, וכזה מבטלים כח החיצונים.

(אור יקר תקוני הזוהר כרך א עמ' רכב, הובא בספרנו שערי זהר שער ט' פרק ח')

ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ד' (ויקרא כה-י). בסוף האידרא רבה איתא דהחכרייא קדישא אמרו דרשב"י הוא שבת, ולפי זה אם אומרים דף מהזוהר הקדוש בשבת קודש, זהו שני שבתות שמיד נגאלים, וזה מקרב הגאולה. וכשאומרים דף זוהר הקדוש אף על פי שלא מבינים זהו מסוגל לטהרת הנשמה. וזהו ביום השבת ביום השבת מי שיש לו חוב קדוש לומר דף זוהר הקדוש לכל הפחות בשבת, מסוגל לטהרת הנשמה ורמ"ח איבריטוש"ס"ה גידים. יערכנו לפני ד' תמיד, שבת זוהר הקדוש מביאים ל'שוייתי ד' לנגרי תמיד', שיראו את הקב"ה תמיד.

(אמרי חיים)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת:
3022233@gmail.com

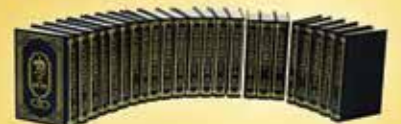
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)